

Interpellation om att uppmärksamma idrottsframgångar

Uppsala är inte känd som en idrottsstad. Tyvärr har vi för närvarande inga lag i de högsta serierna i de stora publika sporterna Ishockey och Fotboll. Men därmed är det inte så att det saknas idrottsframgångar i Uppsala. Orientering, Badminton, Basket och Innebandy är några exempel där Uppsala håller en mycket hög profil på nationell nivå.

Nu satsar kommunen stort på en hel del investeringar i "arenainfrastruktur" som kan ge bättre villkor för några sporter. Och det är nödvändigt i Sveriges fjärde största stad, även om det naturligtvis ur ett kommunalt perspektiv vore välkommet med ett ännu större engagemang från näringslivets sida.

Kommunen ger stora (drifts- och aktivitets-) bidrag till idrottsverksamheterna, och där är det viktigt att visa en respekt för föreningar som autonoma delar i det civila samhället som kommunen skall stödja och uppmuntra och inte styra och ställa med.

Det finns emellertid många sätt att uppmärksamma och stödja idrotten, som inte behöver kosta så mycket. Idrottsgalan en gång om året, där kommunen medverkar är ett bra tillfälle att uppmärksamma idrottsprestationer i Uppsala.

Jag skulle dock gärna se att man, i likhet med i många andra kommuner, uppmärksammar alla de toppidrottsmän som under året utmärker sig genom att till exempel vinna medaljer i motsvarande SM i sina respektive sporter. Kommunen skulle kunna bjuda in dessa medaljörer till en lämplig högtidlig ceremoni, en framträdande representant från kommunen skulle kunna uppvakta med ett diplom eller pris ute hos föreningen, eller man kunde hitta andra former för att se till att hylla ledande idrottsmän från vår kommun.

Om man exempelvis utgår från de idrotter som är representerade som medlemmar hos riksidrottsförbundet skulle detta kunna leda till att fler idrottsmän och sporter, som inte alltid är så publika, blir uppmärksammade på ett sätt som de inte alltid blir idag.

Jag vill därför fråga kommunstyrelsens ordförande, kommunalrådet Marlene Burwick (S):

- Hur uppmärksammas framstående idrottsutövare från Uppsala av kommunen idag?
- Finns det planer på att förbättra detta uppmärksammande?
- Hur vill du arbeta för att utan stora extrakostnader uppmärksamma och hylla ledande idrottsmän och -kvinnor från Uppsala?

Uppsala 2016-03-16

Jonas Segersam
Kommunalråd (KD)

Interpellation till idrott- och fritidsnämndens ordförande Rickard Malmström (mp)

Majoritetens hantering av klättercenter och det så kallade allaktivitetshuset bär prägeln av stor oskicklighet. För varje dag som går blir frågorna i detta ärende fler och svaren mer obegripliga.

Demokrati handlar inte primärt om att alltid komma överens till varje pris men väl att alla politiska frågor skall beredas noggrant och transparent så att majoritet, opposition och väljare kan ta del av fakta. Denna princip om öppenhet är en viktig del av vår demokrati.

Givet detta har jag tre frågor till idrott- och fritidsnämndens ordförande Rickard Malmström.

- Varför genomfördes inte en offentlig upphandling av det nya allaktivitetshuset för att nämnden skulle kunna få ett underlag att jämföra kostnad och innehåll i alternativen privat, kommunalt och föreningsdriven verksamhet.
- I UNT försvarar sig Rickard Malmström med att ”majoritetens experter säger att detta blir bäst”. Vilka är dessa experter?
- Vilka underlag har Malmströms experter haft som grund för sina utlåtanden?

Uppsala den 14 mars 2016

Markus Lagerquist
Ledamot
(m)

Interpellation om säkring av familjehem

Det är beklämmande att allt fler i Uppsala och Sverige far illa på grund av vår oförmåga att säkra kvalitativt socialt stöd. Social oro och utsatthet ökar i takt med att omsorgen om våra mest utsatta brister. Ett tydligt tecken på detta är de 550 elever i Uppsala som 2015 gick ut gymnasiet utan grundläggande behörighet.

Sverige och Uppsala har tagit ett stort ansvar och ska kunna vara en förebild i det fortsatta integrationsarbetet. I nuläget täcks kommunens kostnader för mottagandet av statlig ersättning men den långsiktiga samhällskostnaden för minskad produktionsförmåga och ökade välfärdskostnader i form av försörjningsstöd, sjukvård, rättsväsendet, försäkringsstöd, arbetsförmedling och uteblivet möjligt produktionsvärde visar sig dock långt senare än i ett årsbokslut.

I flera kommuner brottas socialförvaltningen med stora problem, inte minst i Uppsala. I januari 1160 ensamkommande barn, varav 618 varplacerade från andra kommuner. Som värdkommun har familjehem i Uppsala förmedlats genom så kallade konsulenter. Barn och unga far, eller riskerar att fara illa då stora brister visats i kommunens förmåga att kvalitetssäkra både konsulenterna som man köper tjänster av och av de hem som nyttjas. Konsulenter som ofta har kriminellt belastade ägare. Bland dem som upplåter sina hem för ensamkommande finns unga personer som bor i små lägenheter. Enligt flera källor är flera av dessa personer inte medvetna om sitt ansvar och det inkluderar att betala skatt på stora delar av de ersättningar de får från konsulenter. När det uppdagas att skatter inte betalas hamnar dessa ungdomar i stora skuldproblem, vilket även kan drabba kommunen.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande, Marlene Burwick, följande;

Varför har Uppsala kommun köpt förmedlingstjänster av bolag med ägare som inte har trovärdiga referenser om tidigare seriös affärsverksamhet inom omsorg?

Vilka minimikrav är rimliga att ställa på konsulenter som får i uppdrag att förmedla familjehem?

Hur vill du åtgärda problemet med oseriösa konsulenter som förmedlar familjehem?

Är det rimligt att personer, boende i mycket små lägenheter och utan omsorgsförmåga, ska kunna tjäna mycket pengar på att ha ensamkommande barn boende hos sig?

Hur kan kommunen säkra att de ungdomar som används av oseriösa konsulentbolag inte hamnar i skuldproblem då de inte alltid betalar skatt på intäkter som överstiger omkostnadsersättningen per familjehemsplacerad?

Hur jobbar kommunen med att förbättra socialtjänstens kvalitetssäkring av konsulenter och familjehem?

Stefan Hanna, kommunalråd (C)

Interpellation om rektorernas rådighet

Det lokalförsörjningsprogram som lanserades i mars 2016 var omfattande och syftade till att spara in på utbildningsnämndens budget genom nedläggande, omflyttningar och byggande. Det går dock inte att endast se till lokalerna när vi nu har stora utmaningar i och med det stora mottagandet av nyanlända elever. En omfattande del av befolkningstillväxten i Uppsala 2015, utöver nyfödda, är flyktingar från utlandet som snabbt måste in i ett redan pressat skolsystem.

Som läget ser ut nu riskerar vi sämre resultat bland eleverna, utbrändhet hos de anställda och en stegrande segregation i samhället. Politiken gör bäst i att lita på dem ska utföra det faktiska jobbet och på så vis nå resultaten för våra barn. Något som dock är svårt då rektorerna har mycket begränsad rådighet över skolfastigheterna, IT-systemen och personalfrågor. Centralstyrningen av det mesta kopplat till skolan är destruktivt och öppnar inte tillräckligt upp för att rektor och hans ledning ska kunna vidta de åtgärder som bäst klarar kunskapsmål och en ekonomi i balans. Varje skola är unik med unika elever, lärare och skolledning. Unika verksamheter måste också ges ordentlig rådighet att styra verksamheten.

En av de få saker en kommunal rektor kan styra i dag är lokala arbetstidsöverenskommelser. De kan alltså endast öka tiden som varje lärare undervisar för att klara besparingskraven då det inte finns någon enhetlig linje för hur stor del av arbetstiden som ska användas till undervisning. På gymnasieskolorna i Uppsala finns i dag endast lokala policys vilket gör att lärarna undervisar olika mycket från skola till skola. Från ett arbetsgivarperspektiv är det oklokt och fejt att rektorerna, nu när skolan ska spara, internt tvingas skapa konkurrens mellan lärarna på olika skolor i kommunen.

När skolan centraliseras minskar inflytandet från de som kan se och lösa problemen. Ger vi dem större handlingsutrymme kan de få eleverna att nå bättre studieresultat och dessutom en bättre inkludering för nyanlända.

Med anledning av ovan vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande, Marlene Burwick (S);

Hur mycket påverkar rektor i praktiken sina lokalkostnader och vilket ansvar har rektor för de lokaler som skolan nyttjar?

Hur självständig är en rektor när det gäller att anställa eller avveckla en medarbetare?

Hur stort mandat har rektor kopplat till IT-stöd?

Hur självständiga är våra kommunala skolor att välja och avveckla programutbud?

Av vilket skäl väljer kommunen att i princip enbart decentralisera frågan om hur lärarens tid ska användas?

Stefan Hanna, kommunalråd (C)

